

QYTETI LIGATINË

Njëherë e njëkohë sikur të kishit marrë udhën e të kalonit shtatë livadhe në drejtim të veriut, do të shihnit se, si e qysh, dielli ndërron ngjyrë pas çdo hapi të hedhur dhe merr një jeshile të errët. Në vendin ku kryqëzohen livadhi i shtatë me të tetin të zinte syri një ferrishte jo fort të madhe. Në atë vend dikur kishte pas qenë Qyteti Ligatinë. Quhej “Ligatinë” ngase banorët e kishin ngritur mbi një moçal dhe qyteti kishte marrë ngjyrën e blertë të moçalishtes.

Banorët e tij ishin sirenat dhe karkalecat, të cilët qenë mjaft të pakënaqur ngase në këtë vend ishte vazhdimisht ditë. Si karkalecat ashtu dhe sirenat strukeshin në hijet e shtëpive për të marrë një sy gjumë, por edhe kur flinin nuk mund të ëndërronin sepse drita ishte tepër e fortë dhe, kësisoj, karkalecat s’mund të kërcenin dhe sirenat të fluturonin.

Më e bukura ndër sirenat ishte një sirenë që ia thoshin emrin Java. Jetonte në një pus të vjetër e të braktisur në rrethinat e qytetit, pikërisht në vendin ku fillonte ligatina. Java ishte guximtare e madhe. Ligatina ishte vend i rrezikshëm. “Natën” prej saj dilnin ca krijesa të çuditshme të gjelbra – Thonjtë, të cilët, siç thoshin karkalecët, zotëronin fuqi magjike. Thonjtë ishin jashtëzakonisht të këqinj ngase qenë të shëmtuar, por jo fatkeq, duke qenë se nuk u hynin në punë ëndrrat për të notuar e bredhur në ligatinë.

Një natë përvëluese Javën nuk e zinte gjumi, kështu që u ul dhe u rrek të ëndërronte. Ndërkohë prej ligatinës dolën e u shfaqën Thonjtë më të shëmtuar. Javës nuk i bëri tërr syri, ndonëse nuk i erdhi mirë kur ato krijesa me dymbëdhjetë palë sy ia ngulën sytë. Mbasi u panë një copë herë të mirë sy më sy, Thonjtë i thanë se çfarë donin prej saj. Dëshironin flatrat. Në këmbim i dhanë fjalën se do t’i kthenin ëndërrimet Qytetit Ligatinë – atyre vetë nuk u hynin në punë.

Java e vrau mendjen dhe, tekefundit, siç ngjet në kësi rastesh, vendosi. Thonjtë u bënë me flatra, ndërsa ajo u bë – njeri. Dhe të gjithë sa qenë ëndërruan e u gëzuan përngaherë. Pothuajse të gjithë. Java ishte më e lumtura nga të gjithë – vasha e vetme në Qytetin Ligatinë. Kurrëmë s’ia kish ënda të fluturonte. Por as

Thonjtë nuk fluturuan dot, sepse flatrat nuk iu erdhën pas trupit. Ka të ngjarë ngase qenë mjaft rondokopër.